

عنوان مقاله:

نگاهی به زندگی و اندیشه های امیر علیشیر نوایی در زبان شعری او

محل انتشار:

دومین کنگره بین المللی نوآوری و تحقیق در علوم انسانی و اسلامی (سال: 1398)

تعداد صفحات اصل مقاله: 16

نویسنده:

پروین پارسا - دانش آموخته زبان و ادبیات فارسی دانشگاه آزاد اسلامی واحد مهاباد، ایران

خلاصه مقاله:

این پژوهش به بررسی اندیشه های امیر علیشیر نوایی در زبان شعری او، پرداخته است. سعی بر آن بوده که با استناد به منابع معتبر ضمن معرفی شخصیت نظام الدین امیر علیشیر نوایی، به بررسی کلی دیوان او نیز پرداخته شود و جنبه های مختلف فکری از دیدگاه سبک شناسی مورد بحث و تفحص قرار می گیرد. امیر علیشیر نوایی از شاعران دوران تیموری است که بیشترین اشعارش را غزلیات او تشکیل می دهد. نتایج این پژوهش، حاکی از آن است که در سطح آوایی، اشعار امیرعلیشیر در سطح خوبی از موسیقی قرار دارند. او شاعری مقلد است که بیشتر به اشعار حافظ توجه نشان داده است. در زمینه فکری نیز، در اشعار امیرعلیشیر تفکر خاصی دیده نمی شود. هر چه هست تکرار مکررات است. تفکراتی مثل زهدستیزی، فقیه ستیزی شکایت از زمانه و ابنای زمان، شکایت از پستی هنر و خرد و گاهها نیز خردستیزی از مسائلی است که مکررا در سبک عراقی دیده شده است.

کلمات کلیدی:

امیرعلیشیر نوایی، سبک شناسی، سطح معنایی، زبان شعری

لینک ثابت مقاله در پایگاه سیویلیکا:

<https://civilica.com/doc/1118230>

